

Joseph Smithi esimene palve

18

Väärrikalt ♩ = 84–92

1. Oh, mis kau-nis o - li hom-mik, päi-ke saa-tis o - ma kii - ri.
 2. Es - ma-pal-ves a - land - li - kult Jo-seph ma - ha põl - vi - tas.
 3. Äk - ki val-gus-sam-mas las - kus, sä - ra - vam kesk-päe - va päik-sest.
 4. „Siin mu Poeg, mu ar - mas - ta - tud, kuu-la Te - da!“ Oh, mis rõõm!

Me - si - la - sed su - mi - se - sid, lin-nud laul-sid tae - va - lael.
 Pa - tu või-mu-ses - se kis - tud, mee-le - hei - tes sü - ga - vas,
 Kiir-gu - ses ta pea - le lan - ges, hiil - gu - se - ga ümb-rit - ses.
 Vas-tus pal - ve - le nii saa - dud Jo - sep - hi - le Is - san - dalt.

Siis kui met - sa - la - gen - di - kul Jo - seph ot - sis Ju - ma - lat.
 pü - sis kart - ma - tu - na loo - tes, I - sa te - da a - vi - tab.
 Het - kel sel kaks ku - ju il - mus, üks neist I - sa, tei - ne Poeg.
 Vai - mus - tus ta põu - e täi - tis: e - lav Ju - mal te - ma ees!

Siis kui met - sa - la - gen - di - kul Jo - seph ot - sis Ju - ma - lat.
 Pü - sis kart - ma - tu - na loo - tes, I - sa te - da a - vi - tab.
 Het - kel sel kaks ku - ju il - mus, üks neist I - sa, tei - ne Poeg.
 Vai - mus - tus ta põu - e täi - tis: e - lav Ju - mal te - ma ees!